

N C E S

Els uns cacics... els altres casacs.

Després de complir els deures del servei militar el nostre bon amic Peret (alegret) Simon, torna a anar amb la Manxa... dic l'Agusti. A Barcelona tot el dia feia *uno, dos, tres...* Aquí a Olot també, *uno... dos... tres...* quatre dies i casats. Sí; això és un ai, i així va el món: Els uns cacics (com en temps d'en Primo) i els altres casacs o casats. (dissimuleu!!)

Una cosa porta l'altra.

La Montsalvatge, la simpàtica Maria Dolors, es passeja pel Firal amb uns aires que ens embaladeixen. I és que així, morena, val un Imperi, almenys com el del Japó. A propòsit del Jopó, què fa la Geisha, que no se la veu mai enlloc, ni a les sarcanes a Sant Roc? I tot parlant de Sant Roc, què fa l'Armengol? Ja no t'estima la *Lolita*? (Quin cap tinc avui.)

Les poses de la Pujolar.

Ara! Atenció!!! Llegiu!!! Alerta!!! Què m'en dieu de la Pujolar? A nosaltres sempre ens ha agradat. Amb les trenetes o sense elles. Amb *sacatapos*, dic amb tirabuixons o sense. El fet és igual: Ella! La seva distinció, alegria i *pose*. A mi m'agrada la *pose* que posa quan posa una cosa al seu lloc. Aquella *pose* posa romàntic, eh?

Londres, París i Reus.

Als anglesos els hi agraden les noies rosses. Jo mateix tinc un anglès (l'Andorrà, sastre) que li agraden les rosses. I encara més, en Quim M.ª Aubert també les prefereix amb el cabell d'or (ai); almenys sempre fa idil·li amb l'escultural Vayreda, que n'és. Això serà que l'estada a Manchester l'ha convertit en un anglès. Almenys la pipa li'n dona aires.

Trenca closques? No, trenca plats.

La nena Llongarriu (que no té res a veure amb ELL) i que a l'Institut trencava els cors dels estudiants, ahir a casa seva va trencar un plat. Casualitats de la vida.

Oli en un llum.

La simpàtica Massó que viu a la Putoia, l'altre dia ens deia que no li agrada festejar i que l'Espunya li havia aconsellat que no ho fes mai. Nosaltres ara li donarem un consell: No faci mai cas de cap consell. Cregui'm!

Teatre.

Tenim entès que els nens Prat, Mut i Bartrina volien representar «El Refugio» de Muñoz Seca. Celebrem que s'hagi espatllat. Això hauria estat una prova d'analfabetisme que no podia tolerar-se. Tant malament està el teatre català? Al cap i a la fi el «Refugio» s'hauria convertit en un *refugium peccatorum*.

Joc de mans.

Abans d'ahir l'Anita Toronell celebrava el seu Sant i en Coca va anar a felicitar-la duent-li un esplèndid anell com a regal. Li va posar a la mà, però tement que l'Anita la perdés li va demanar la mà per guardar-se-la a casa seva.

La Toronell fou assistida a la farmàcia.

I, casualitats de la vida; amb motiu d'aquest fet els dos joves s'han vist promesos sense pensar-s'ho. L'enhorabona, doncs.

Senyors, quina poca gràcia que tenim.

Matisos

L'altre dia en Casademont parlant de la nota política que figurava en el nostre número passat ens deia.

- Heu fet molt mal fet de posar-m'hi perquè la Mercè Martínez es podria enfadar.

Per altra part la Mercè també ens deia:

- Gràcies a Déu que no m'hi heu posat i em deixeu en pau.

Res; que ni es donà per al·ludida.

Una bacanal.

Com us va probar, Aulí i Katty la festa de Sant Jaume?

D' OLOT

Jardins del Parc (Plaça Clarà)

Patrocinada per l'Excm. Ajuntament